

alle Sider anerkendes som tilfredsstillende. Saaledes er altsaa Forholdet. Saa kommer Udvalget og spørger den højtærede Socialminister: Naar dette var Forudsætningen for et Aar siden, og naar Socialdemokratiet, antagelig ogsaa den højtærede Socialminister, har stemt for denne Lov, hvad er da Aarsagen til, at man i Virkeligheden slet ikke har benyttet den, men at man tværtimod har lagt hele Situationen saaledes til Rette, at Arbejdsløshedslovens § 32 overhovedet ikke vilde blive benyttet, hvis det foreliggende Lovforslag blev ophøjet til Lov? Det er det Spørgsmaal, som efter Socialministerens Svar efter mit Skøn i høj Grad melder sig, og jeg vil bede Socialministeren svare derpaa. — Jeg har en Del Bemærkninger i øvrigt at gøre om den Behandling, denne Sag har faaet, men dem skal jeg opsætte til tredje Behandling.

Dahlggaard: Da der ikke foreligger Ændringsforslag til anden Behandling, skal jeg opsætte de Bemærkninger, som Behandlingen af Forslaget i øvrigt kunde give mig Anledning til, til tredje Behandling. Jeg ønsker blot at gøre en enkelt Bemærkning til en Udtalelse af det ærede Medlem Hr. Slesbager. Det ærede Medlem sagde, at naar Flerallet har udtalt i Betænkningen, at det anser det for saglig uforsvarligt at gaa bort fra den af Arbejdsudvalget enstemmigt tiltraadte Anvisning, maatte denne Bemærkning fra Flerallets Side bero paa en Misforstaaelse, idet, som det ærede Medlem Hr. Slesbager sagde, det ikke er en enstemmig tiltraadt Anvisning; thi Landstingsmand Hauch har taget Afstand fra Tilskud til Arbejder. Jeg vil derom sige, at Landstingsmand Hauch har ikke taget Afstand fra Tilskud til Arbejder. Landstingsmand Hauch har i Betænkningen udtalt, at han var imod, at der *stedse* fortsættes med Ydelse af Tilskud. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Slesbager: Hvis denne Udtalelse fra Landstingsmand Hauchs Side skal betyde, at han under ethvert Forhold og i det givne Tilfælde er imod at yde Tilskud, hvilken Mening ligger der da i Ordet „stedse“? Nej, da vil der ingen Mening være i dette Ord. Det kan heller ikke være Meningen dermed, idet Landstingsmand Hauch har været med til sammen med det øvrige Udvalg enstemmigt at sige, at en stor Del af de Arbejder, der her er Tale om, opfylder ikke Betingelsen for at blive Nødhjælpsarbejder, at en anden stor Del egner sig ikke dertil, og Landstingsmand Hauch er endvidere med til at sige, at han vil ikke

kunne anbefale Ministeren at henlægge Tilskudsspørgsmaalet til Arbejdsløshedsfonden. Jeg tror, at man tør sige, at heretter vil enhver naturlig Forstaaelse af Landstingsmand Hauchs Forbehold være, at han giver Udtryk for, at man ikke maa vente, at han *stedse*, altsaa ud i al Fremtid, vil være med til disse Tilskud. Derfor er der fra Arbejdsudvalget fremkommet en enstemmig Anvisning paa at gaa den Vej, som Ministeren har gjort.

Jeg skal endnu sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som sagde, at man fra Mindretallets Side havde været overordentlig villig til at forhandle om dette Forslag, at den fornødne Kommentar til denne Bemærkning findes i Mindretallets Betænkning, hvori Mindretallet skriver: Man anser Forslaget for at være ganske overflødig.

Holstein: Det foreliggende Lovforslag har faaet en ilde Medfart her i Rigsdagen, for saa vidt som Udvalgsmindretallets Afvisning af det maa betragtes som Forvarsel om en endelig Nedslagting i Landstinget. Men til Trods for, at jeg for mit Vedkommende kan dele Mindretallets Hovedbetragtning, nemlig at der ikke bør lægges Beslag paa Statsfinanserne, saa længe Arbejdsløshedsfondens 20 Mill. Kr. haves til Disposition for de Formaal, som Lovforslaget tager Sigte paa, forekommer det mig alligevel, at Forslaget i Udvalget har faaet en noget mere summarisk Behandling, end heldigt er.

Udvalgets Mindretal kræver jo to Punkter opfyldt: for det første, at Statsfinanserne ikke bebyrdes med nye Udgifter, saa længe Fonden er til Disposition, for det andet, at de Arbejder, som skal iværksættes, bliver betragtet som Nødhjælpsarbejder efter den gældende Arbejdsløshedslovgivning, altsaa saaledes, at der fradrages de i denne Lovgivning paabudte 15 pCt. af Lønningerne.

Den første Betragtning forekommer mig rigtig. Der er ingen Grund til at trække nye Veksler paa Statsfinanserne, forinden Nødvendigheden byder det. Den anden Betragtning kan jeg derimod for mit Vedkommende ikke dele, fordi jeg maa mene, at hvad specielt Nødhjælpsarbejderne angaar ifølge den Lov, som jo blev til under saa haarde Veer i December 1921, saa viser Erfaringerne Resultater, som ikke opmuntrer til nye Forsøg. 218 000 Dage, fordelt paa 3 Aar, det er en Maalestok for Nødhjælpsarbejdernes Effektivitet, som jeg tror er saa paafal-